

flāmbit in circuitu inimicos eius. Et ideo debem' stare ad seruiedū z placendum deo.

CAP.

XIII.

Charitas fraternitatis maneat in vobis z hospitalitate nolite obliuisci. Per hanc enim placuerunt quidaz angelis hospitiū receptis.

Abementote victorum tanq̄ si mul vincti: z laborantium tanq̄ z ipsi in corpore morantes. Honorabile p̄nubius i omni rebus: z thorus immaculatus. Fornicatores enim z adulteros iudicabit deus. Sint mores sine auaritia: contenti presentibus. Ipse enim dixit. Non te deseram neqz derelinquā ita vt confidenter dicamus. Dominus mihi adiutor est: non timebo quid faciet mihi homo. Abementote prepositorum vestrorum qui vobis locuti sunt verbū dei quozū intuetes exitū conuersatiōis imitamini fidē. Iesus x̄ps heri z hodie ipse z in secula.

Postq̄ supra monuit eos apostol' qualr se debēt hēre ad p̄ferēda mala: hic monet quō se debeāt hēre ad operandū bona. Un̄ scōz glo. ab isto loco incipit moralis instructio post cōmēdatiōē z exhortatiōē ad imitādūz ipm. Et circa hoc duo fac. P̄rio. n. hortat ipsos ad bonū. Scōdo orat p̄ eis ibi. (De' aut̄ pacis rē.) Circa p̄mū tria facit. P̄rio. n. ostēdit quō debēt bonū opari q̄tū ad p̄rimos. Scōdo q̄tū ad seipos ibi. (Honorabile p̄nubius rē.) Tercio q̄tū ad platos ibi. (Memētote p̄positoꝝ vestrorum rē.) Dicit q̄tū ad p̄mū sic. Dicitū ē q̄ p̄missus est nobis regnū immobile. ad qd si volum' puenire necesse ē nos charitatē hēre. Ergo charitas fraternitatis maneat in vobis. i. Jo. 4. Qui nō diligit fratrem suū quē videt: deū quē nō videt quō pōt diligere: Itē. i. Pe. 2. Dēs inuicēz honorate. fraternitatē diligite. Quia vō charitas nō est ociosa: vt dicit Hreg. iō hortat ad opa charitatis. i. Jo. 3. Nō diligam' vō neqz lingua: s; ope z vitate. Ideo dicit q̄ debem' ostēdere charitatē pegrinis per hospitalitatē. victis p̄ cōpassiōē: paupib' p̄ subuētiōē. Et p̄mū ponit ibi. (Et hospitalitatē nolite obliuisci rē.) Secundū ibi. (Memētote victoz rē.) Tercū ibi. (Et laboratiū rē.) Dicit ergo q̄tū ad p̄mū. Nolite obliuisci hospitalitatis. Et dicit obliuisci: qz isti aliqñ in p̄speritate sua multum fuerāt hospitales. S; mō depaupati erāt. z iō nō ita bene poterāt. Tñ animat eos ad p̄tinuādū scōz possibilitatē suā. Ro. 12. Hospitalitatē sectātes: z spāliter facit mētionē de hospitalitate: qz q̄ pegrinos recipit tria opa misericordie simul iplet: qz z recipit z cibāt z potat. i. Jo. 4. Hospitales inuicē sine murmuratiōe. Et subdit rōnē: qz p̄ hāc multi placuerūt angelis hospitiū receptis: sicut p̄z d̄ abraā z loth. Gen. 19. Alia littera h̄z. Per hāc q̄si nescientes receperunt angelos: qz nō credebāt eos eē angelos: qd vep̄ ē in p̄ncipio: vñ q̄ abraā adorauit eos putauit q̄ essent viri sancti a deo missi: z adorauit eos adoratione dulie que exhibetur sanctis: z q̄si hoibus cibos obtulit. Sed postmodū itellexit eos angelos in qb' de' loquebatur. Et locutus ē eis sicut deo dicēs. Nō ē hoc tuuz q̄ iudicas oēm terrā: z similt̄ loth. ¶ Quātū ad scōz dicit. Memētote victoz: illoꝝ. s; q̄ p̄ deū missi sūt in carcerem. memētote visitando redimēdo tāq̄z essetis simul corporalr cū eis vincti. Doc. n. est aliud opus misericordie.

die. Mat. 25. In carcere eras z venistis ad me. Contra qd Esa. 14. dicit. Vincit eius nō aperuit carcerē. Hoc ipsi aliqñ fecerūt sic p̄z supra. iō. Spāliter at̄ hoc p̄tinet ad op' misericordie: alienam miseriam suam reputare. ¶ Quātū ad tertiu' dicit. Et laboratiū siue labore corporali. ps. Labores manū tuaz qz mādūcabis. siue sollicitudine spūali. z. Thi. 2. Laboratē agricolā: oꝝ p̄mū de fructu percipere. Siue in malis sustinēdis. Eccles. 1. Et cognouit q̄ i his quoqz eēt labor z afflictio spūs. Breuiter tota p̄sens vita labor qdā ē. Job. 5. Nō ad laborē nascit' z anis ad volatū. Supple memētote tāq̄z z ipsi i corpore morantes. Per qd expti estis qd necesse sit laborat' vob' rē. Eccles. 3. Intellige q̄ sūt p̄rimi tui ex teipso. Mat. 7. Omnia quecūqz vultis vt faciāt vobis homines eadem z vos facite illis.

Deinde cū dicit. (Honorabile p̄nubius rē.) Monet bona facere q̄tū ad seipm. Et circa hoc duo fac. P̄rio. n. ponit monitiōē z cupiscētias carnaliū delectationum. Scōdo z cupiditatē rez exteriorū ibi. (Sint mores sine auaritia rē.) Primo ḡ ponit monitiōē dicēs. Honorabile rē. Circa qd sciēdū ē q̄ circa venerea dupl'r cōtingit peccatū. Uno mō p̄ illicitā coniunctiōē soluti cū soluta: z q̄tū ad hoc dicit. Honorabile p̄nubius. supple sit i oib' qui p̄tinere nolūt: nō coniunctio fornicatoria. Et d̄ honorabile: qñ sit s; debitas circūstantias matrimony. Ex q̄ p̄z q̄ actus matrimonialis pōt eē sine peccato: qd ē z hereticos. i. Cor. 7. Si nupserit virgo nō peccauit. Un̄ dñs ad ostēdēdūz bonū eē actū matrimony. P̄mū signūz fecit in nuptijs z matrimoniū nobilitauit p̄ntia sua corporali z nasci voluit de coniugata. Alio mō p̄ violētiā thori maritalis: quando scilicet vir accedit ad alterius vxorem: vel mulier ad alterius virum. Et quantum ad hoc dicit. Et thorus immaculatus. Et Sap. 14. Neqz vitaz neqz nuptias mundas iaz custodiūt: sed ali' aliūm p̄ inuidiam occidit: aut adulterans tristat. Itē capitulo tertio. Felix sterilis z incoquinata: z q̄ nesciunt thorus in delicto: hēbit fructū i respectiōe aiarū sanctarum. ¶ Subdit at̄ aplūs rōnē dicēs. Fornicatores. n. z adulteros iudicabit deus. In quo elidit errozē aliquoz dicētūz q̄ de' p̄ctā carnalia nō punit nec curat. Ephe. 5. Nemo vero seducat inanibus verbis: pp̄ hec eniz. s; pp̄ p̄ctā carnalia: q̄ p̄miserat: venit ira dei in filios diffidētie. Itē dicit hic q̄ fornicatores pp̄ hoc q̄ dixit honorabile conuubiu: z adulteros pp̄ hoc q̄ dixit thoz' imaculat': de' iudicabit: id est condēnabit. Ephe. 5. Omnis fornicator aut imundus aut auarus quod est idolozūz seruitus nō habet partem in regno dei z christi.

Deinde cū dicit. (Sint mores rē.) Prohibet cupiditatem bonoz exteriorū: circa q̄ cōtingit peccare duob' modis. Uno eni mō p̄ tenacitatē. Alio mō p̄ cupiditatē. Liberalitas eniz ē v̄tus q̄ ponit mediū circa pecunias quātuz ad dationē z quātum ad acceptiōē. Quātū ad p̄mū scōz z tenacitatē dicit. Sint mores sine auaritia. Auarus. n. d̄ nimis tenax q̄si auarus eris. Unde Eccles. 10. Auaro nihil est scelestius. Quātū ad secūdū dicit. Lōtēti p̄sentibus. Illi q̄ sup̄ his q̄ habent volunt alia cumulare nō sunt p̄tenti p̄sentibus. i. Thi. 6. Habentes alimēta z qb' regamur: his p̄tenti simus. Vel qd d̄. Sint mores sine auaritia: p̄hibet auaritiā quātuz ad cupiditatē z tenacitatē. Cum vero dicit. p̄tenti p̄sentibus. excludit eām auaritiē. s; sollicitudinē. Matth. 6. Nolite solliciti esse rē. Non. n. p̄hibet q̄ hō nō sollicitē de reb' in p̄sterum necessarijs: sed q̄ cura z sollicitudo non p̄occupet mentes. Sic eniz q̄ p̄occupat futuram sollicitudinē sollicitus est in crastinum.

Ad hebreos

Deinde cū dicit. (Ipse. n. dixit rē.) Ponit monitionis rōnē. Et ē ratio quare non debemus supflue eē solliciti: sed tū facere qđ in nobis est. s. cū fiducia diuini auxilij. Ipse. n. dixit. Josue. i. Nō te deserā. i. qn ministrē tibi necessaria: neq; derelinquā. s. fame pite. ps. Nō vidi iustū derelictū nec semen ei⁹ querēs panē. Ut nō derelinquā qn liberē te a malis. Et ex hoc causat fiducia in corde: ita vt cōfiderē dicam⁹. Esa. iz. Fiducialiter agē nō timebo: qđ dicam⁹ illud. ps. Dñs mihi adiutor. Nō timebo qđ faciat mihi hō. Adiutor in quātū a malis liberat. ps. Adiutor i tribulationib⁹ q inuenerūt nos nimis. Et ideo nō timebo qđ faciat mihi hō. i. aduersari⁹ qcuq; carnalis. Esa. si. Quis tu vt timeas ab homine mortali. Ut dyabolus qui dicitur homo ab homine victus sicut scipio africanus. Mat. iz. Inimicus hō hoc fecit.

Deinde cū dicit. (Memētote ppositoz rē.) Ostendit quō debēt bonū opari qđ tū ad platos. Et circa hoc facit duo. Prio. n. ostēdit quō se debēt hēre ad mortuos. s. vt eoz sequat̄ exēpla. Scdo quō ad viuētes vt eis obediāt ibi. (Obedite ppositis vestris rē.) Quātū ad p̄mū duo facit. Prio. n. ostēdit quō bonoz doctrinā imitēt. Scdo quō maloz doctrinā deuitēt ibi. (Doctrinis varijs rē) Dicit ergo. Memētote ppositoz vestroz q vobis locuti sunt v̄bū dei. i. apostolorz q vobis p̄dicauerūt. Esa. si. Attēdite ad abraā p̄zē v̄m rē. Nō solū aut p̄dicauerūt v̄bo: s; ē factō ostēderūt. Mat. vlt. Sermonē p̄firmate sequētib⁹ signis. Nō solū memētote v̄boz: s; ē intuemini exitū. i. Mach. z. Memētote opeoz patrū q fecerunt in generationib⁹ suis: et accipietis gloriā magnā rē. Ja. 5. Exēplū accipite fratres mei mali exit⁹: et lōganimitatis et laboris et patientie. p̄betas q locuti sūt i noie dñi rē. Sed nō solū hoc imitemini. s. exitū. vt. s. p̄ xpo sapienter sustineatis: s; ē p̄uersationē: ad bonā enī mortē venitur p bonā p̄uersationē. Imitamini et fides illoz: vt ab illa non declinetis. (Sequit̄. Iesus xps heri et hodie ipse et in secula. scdm glosaz sic introducūt littera ista. Ipse. n. supra dixerat. q. s. dictū ē Josue. Nō te deserā neq; derelinquā. poterāt isti dicere. Ille cui hoc dictū ē hñ debebat p̄fidere de dei adiutorio. Nos at nō sic qđ nō est dictū. Hoc remouet apls dicēs q xps q hoc tūc dixit Josue manet in eternū. Et iō sic tūc potuit ipm iuuare. ita pōt mō auxiliari nobis. Ideo dicit. Iesus xps heri et hodie rē. Vel pōt referri ad imediate dictū. Ja. n. dixerat q deberēt imitari apostolos. poterāt dicere q nō ē simile: qz illi imediate instructi fuerūt a xpo: et seruierunt sibi. nos aut nō sic. Et iō dicit apls q xps manet. et iō instruit nos ad fuidēdū sibi. Un dicit. Ipse xps heri. s. in tpe p̄mittuoz apostolorz: et hodie. s. in tpe isto: ipse et in secula. Mat. vlt. Ecce ego vobiscū sus vsq; ad p̄sumationē seculi. Apoc. i. Dic dñs de⁹ q erat et q est et q vētur⁹ ē omni potens. ps. Tu aut idē ipse es et anni tui nō deficient. In hoc gōndit apls eternitatē xpi. Lectio. II.

Doctrinis varijs et peregrinis nolite abduci. Optimum est enim gratia stabilire cor: non escis que non profuerūt ambulanti in eis. Habemus altare: de quo edere non habent potestatem qui in tabernaculo deseruiunt. Quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per pontificem: horum corpora cremantur extra castra. Propter quod et Iesus vt sanctificaret per suoz sanguinē po-

pulum extra portam passus est. Exeamus igitur ad eum extra castra: in properiū eius portantes. Non enim habemus hic manentem ciuitatem sed futurā inquirimus. Per ipsuz ergo offeramus hostiam laudis semper deo idest fructus labiorum confitentium nomini eius. Beneficentie autē et communionis nolite obliuisci. Talibus enim hostijs promeretur deus.

Supra monuit apls ad imitādū exēpla et p̄uersationē eoz q decesserūt: hic monet ad infistēdū doctrine. Et circa hoc duo facit. P̄mo. n. ponit monitionē suā. Scdo assignat rōnē ibi. (Habemus altare rē.) Iterum p̄ma in duas. P̄mo. n. ponit monitionē suā in generali. Scdo exēplificat ipsaz ibi. (Optimū ē enim gratia rē.) Dicit ergo. Nolite abduci varijs et peregrinis doctrinis. Quasi dicat. Ita dixi q debetis imitari fidē aploz. Ergo a doctrina ipsoz p̄ quācūq; aliā doctrinaz nolite abduci. i. remoueri. Ubi sciēdū ē q cū veritas p̄sistat i medio: cuius ē vnitas. et iō vni vō mltā falsa opponi possūt: sicut vni medio multa extrema. Doctrina ḡ fidei vna ē: qz a puncto in punctū non conuenit ducere nisi vnā rectaz lineaz. Omnes alie doctrine multe sunt: qz a recto multis modis p̄tingit deuiare. Et iō dicit. Doctrinis varijs idest diuisis. Dec. io. Diuisus ē cor eoz nunc interibunt. De sunt ille doctrine de qbus. i. Thi. 4. Doctrinis demonioz in ypocrisi loquētū mēdaciū. Itē sunt peregrine. s. a fide catholica. a nobis aut tales doctrine nō sunt sustinēde: qz nō sumus hospites et aduene: s; sumus ciues sanctoz et domestici dei. Ephe. z.

Deinde cum dicit. (Optimū est enim gratia rē.) Exemplificat in sp̄ali q sunt varie et peregrine doctrine. Unde sciēdū ē q in p̄mitiua ecclesia fuit vnus error: q ad salutē necessaria erat obseruātia legalū: que p̄cipue p̄sistebat in qbusdā cibis sumēdis: puta agni paschalis. Exo. iz. Et in abstinēdo a qbusdā cibis. sicut ps. Leui. ii. et in alijs multis locis. Alius error fuit q passim licebat vti delectationibus corporalibus. Et iste fuit error nicolaitaruz. Et de vtroq; possunt hec v̄ba exponi: s; magis p̄ prie de p̄mo. Dicit ergo. Nolite abduci a veritate fidei per varias et peregrinas doctrinas. z. Thessal. z. Nō cito moueamini a sensu vestro. Gal. i. Miror q sic tā cito trāfferimini ab eo q vos vocauit in gratiaz xpi in aliud euāgelū. Deus. n. a nobis regrit cor. puer. z. p̄bebe fili mi cor tuū mihi. Et iō dicit eē firmū et stabile. Cōtra qđ dicit in ps. Cor meū derelinquit me. Hoc aut nō stabilitur escis corporalib⁹: s; p̄ grāz iustificatē. Ro. 3. Iustificati gratis p̄ gratiā ipsius et p̄ redēptionē q ē in xpo iesu. Et ideo dicit. Non escis que nō profuerunt. Ro. 14. Non est regnuz dei esca et potus: sed iusticia et pax et gaudium in sp̄sancto. Non est ergo stabilimentū cordis in imoderata vel supflua sumptione cibi: s; magis in gratia dei. ps. Paratum cor eius sperare in domino cōfirmatū est cor eius non cōmouebit donec rē. Spes aut ē quasi anchora stabiliens corda. supra. 6. Coniugim⁹ ad tenendam ppositam nobis spem quam sicut anchoraz habemus aie tutā et firmā. Et dicit q nō pfuerūt ambulanti in eis idest speranti in eis: qz illis qui eis vtūf ad necessitatē p̄sunt ad salutē corpis: s; q torū studium ponūt in eis ambulanti in ipsis: et talibus nec pficiūt ad salutē aie nec corporis. Jere. ii. Nūqđ carnes sancte auferent a te malicias tuas in quibus gloriata es.

Deinde cum dicit. (Habemus altare rē.) Assignat rōnes

est valde subtilis. Sicut enim legitur. *Leui. 16.* Decima die septimi mensis sumus sacerdos sanguinem vituli et hirci inferebat intra sancta pro sua ignorantia et illorum corpora cremabantur extra castra. Et quia erat oblatio sacerdotum non comedebantur carnes eorum. Quod enim offerebant pro peccato sacerdotum non comedebat: sed extra castra comburebant. Ex ista ergo figura trahitur apostolus mysterium. Per sanguinem enim illum figurabatur sanguis christi ut supra dictum est. 9. capitulo. Vitulus enim et hircus christum figurabant: quia vitulus erat hostia sacerdotalis: et hircus imolabatur pro peccato. In quo figurabatur quod christus debebat immolari pro peccato non sui sed populi. Vitulus ergo christus immolatus. est christus sacerdos seipsum offerens pro peccatis nostris. Sanguis ergo christi illatus est intra sancta: et caro cremata est extra castra. Ubi duplex est significatio. Unus quod christus in ciuitate immolatus est linguis iudeorum. Unde et marcus dicit ipsius hora tertia crucifixus. licet hora sexta fuerit in cruce leuatus. Aliud quod pro virtutem passionis sue christus intra caelestia sancta nos introducit ad patrem. Quia autem corpora illorum cremabantur extra castra quantum ad caput nostrum significat quod christus passurus erat extra portam. Quantum vero ad nos quod sumus membra significat quod pro illis qui sunt extra castra legalium vel exteriorum sensuum immolatur christus. Qui enim erant in castris de carnibus illis non comedebat. Nec est ergo figura quam proponit apostolus. cuius primo ponit significatum. Secundo ponit figuram ibi. (Quorum enim animalium etc.) Tertio inducit conclusionem ibi. (Exeamus igitur ad ipsum etc.) Dicit ergo. Stabiliamus corda nostra non efficis: sed gratia. Aliter enim non possumus: quia habemus altare etc. Istud altare vel est crux christi in qua christus pro nobis immolatus est. Vel ipse christus in quo: et pro quo peccata nostras offerimus. Et hoc est altare aureum de quo dicitur *Apoc. 8.* de isto ergo altari non habet partem edere. id est fructum passionis christi percipere: et ipsi tantum capiti in corporari qui tabernaculo legalium deseruiunt. *Gal. 5.* Si circumcidimini christus vobis nihil proderit. Vel tabernaculo corporis deseruiunt quod carnales delectationes sequuntur. *Ro. 13.* Carnis curam ne feceritis in desiderijs. Talibus enim nihil prodest. *1. Cor. 11.* Qui enim manducat et bibit indigne: iudicium sibi manducat et bibit. Dicitur autem corpus tabernaculum: quia in ipso tantum in bello habitamus contra hostes et modicum manet. *2. Pe. 1.* Velox est depositio tabernaculi mei: et ideo non est ei deseruiendum.

Deinde cum dicit. (Quorum enim animalium etc.) Prosequitur figuram ipsam. Et primo figuram veteris legis. Secundo figuram noui testamenti ibi. (Propter quod et iesus etc.) Quantum ad primum dicit. Quorum enim animalium etc. Et potest legi littera ista duobus modis. Uno modo sic. horum animalium corpora cremantur extra castra. id est vituli et hirci: quorum sanguis infertur in sancta pro pontifice pro peccato sacerdotum et multitudinis. Aliter sic: ut per illa animalia intelligatur christus vel sancti eius. Per omnes enim hostias veteris legis figurabatur christus: et per membra eius. Christi ergo: cui sanguis illatus est in sancta caelestia pro peccato totius mundi corpus igne passum in ara crucis extra portas hierusalem quasi extra castra crematum est. Vel etiam sancti extra castra id est extra communem societatem hominum igne charitatis ieiunij: orationibus: et alijs operibus misericordie se cremant. Quorum id est pro quibus efficaciter sanguis christi in sancta illatus est. Primus sensus litteralis est: pro quod adaptat figuram quod fuit in nouo testamento figure veteris testamenti ut sit consonantia inter ipsa. Unde dicit. Propter quod et iesus etc. Et patet totum.

Deinde cum dicit. (Exeamus igitur ad eum etc.) Inducit duas conclusiones. Secunda ibi. (Per ipsum etc.) Quan-

tum ad primum dicit. Ita dictum est quod nos habemus altare quod est extra castra. Duo ergo debemus facere. scilicet ad ipsam accedere: et super illud sacrificare. Modum accedere ponit primo dicens quod sicut christus passus est: et improperium passionis extra portam sustinuit: sic et nos exeamus ad eum extra castra id est extra communem societatem carnalium: vel extra obseruantiam legalium. Vel extra membra corporis portantes improperium eius. scilicet christi: id est signa passionis christi per quam christus factus est opprobrium hominum et abiectio plebis. Improperium expectauit cor meum et miseriam. Vel improperium id est renunciamus legalibus adueniente veritate pro quod sumus iudeis improperium id est signa penitentiae que a carnalibus improperant. supra. ii. Maiores diuitias estimans thesaurus egyptiorum improperium christi. Sic enim accusatus est christus quod subuerteret legem: ita apostolo improperabatur quod predicaret non debere seruare legalia. *Gal. 5.* Ego autem fratres si circumcisionem adhuc predico: quid adhuc persecutionem patior? Subdit autem rationem huius dicens. Non enim habemus hic manentem ciuitatem: sed futuram inquirimus. Homo enim libenter manet in loco suo proprio finis enim non sunt legalia nec temporalia: sed finis noster christus est. *Ro. 10.* Finis noster christus est ad salutem omni creaturae. Non ergo habemus hic manentem ciuitatem: sed ubi est christus: ergo exeamus ad ipsum. *Col. 3.* Si cōsurrexistis cum christo que sursum sunt quare ubi christus est in dextera dei sedens etc. *Esa. 33.* Respice syon ciuitatem solēnitatis nostre. supra. ii. Expectabat fundamenta habentem ciuitatem: cuius artifex et conditor dominus. Ite meliorem ciuitatem appetit: id est celestem. Ad ipsum enim intendimus transferri: sicut ad locum et altare nostrum. Ergo exendum est ad aliud.

Deinde cum dicit. (Per ipsum ergo offeram etc.) Ponit secundam conclusionem: quod scilicet super istud altare sacrificare debemus et qualia sacrificia. Duplex est autem sacrificium: quod super altare christi offerre debemus. scilicet deuotionem ad deum et misericordiam ad proximum. Quantum ad primum dicit quod postquam non sunt offerenda sacrificia legalia. scilicet sacrificium et oblationem non habuit. ergo pro ipsum id est per christum offeram semper deo hostiam laudis. scilicet sacrificium laudis honorificabit me. Istud autem sacrificium laudis vocat fructum labiorum. id est confessionem vocis. Melius enim laudatur deus ore quam occasione animalium. Unde dicit. Fructum labiorum confitetur nomini eius. Hoc est enim necessarium. *Ro. 10.* Cor de creditur ad iusticiam: ore autem confessio fit ad salutem. *Osce. 14.* Reddemus vitulos labiorum nostrorum. *Esa. 57.* Creauit fructum labiorum pacem. Hoc autem sacrificium debet semper. id est continue: sicut in lege erat iuge sacrificium: sicut patet numeri. *28. ps.* Benedicam dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo. Aliud sacrificium ponit cum dicit. Beneficentiae autem et communionis nolite obliuisci. Quasi dicat. Quis opere exhibebatis opera misericordie. modo autem saltē corde: et si non potestis opere. Et ideo dicit. Nolite obliuisci beneficentiae. id est liberalitatis quantum ad ea que datis. Largus enim beneficus dicitur. *Gal. 6.* Bonum autem facientes non deficiamus. *Eccl. 12.* Benefac humiliter et non dederis ipso. Et nolite obliuisci communionis quantum ad ea que fruatis: ut tempore suo cōcietis. *Act. 2.* Quis que credebant erant pariter et habebant omnia communia. *Ro. 12.* Necessitatibus sanctorum comunicantes. Vel communionis. id est charitatis per quam sunt omnia communia. Quare autem istud duplex beneficium offerre debeamus ostendit dicens. quia talibus hostis promeretur passive deus. id est possumus deum mereri talibus sacrificijs. Ipse enim est merces nostra quam istis operibus possumus acquirere. *Heb. 17.* Ego protector tuus sum: et merces tua magna nimis. *ps. 136.*

acceptabis sacrificiū iusticie ꝛc. Esa. 19. Colent eū in ho-
stijs ꝛ muneribꝫ ꝛ vota vouebūt domino ꝛ soluent.

Lectio.

III.

Vedite prepositis vestris: ꝛ subiace-
te eis. Ipsi enīz pernegilant quasi ra-
tiones pro animabus vestris reddi-
turi: vt cū gaudio hoc faciant non
gementes. Hoc enim nō expedit vobis. Ora-
te pro nobis. Confidimus enīz: quia bonam
conscientiaz habemus in omnibus bene volē-
tes conuersari. Amplius autes deprecor vos
hoc facere quo celerius restituar vobis. Be-
autes pacis qui eduxit de mortuis pastorem
magnum ouium in sanguine testamenti eterni
dominum nostrū iesuz xpm: aptet vos in om-
ni bono vt faciatis eius voluntate: faciēs i vo-
bis qd placeat coraz se per iesuz xps: cui ē glo-
ria in secula seculorū Amē. Rogo autē vos fra-
tres vt sufferatis verbuz solarū. Etenīz per
paucis scripsi vobis. cognoscite fratrem vestrum
Timotheū dimissum cū quo si celerius ve-
nerit videbo vos. Salutate oēs ppositos ve-
stros ꝛ oēs scōs. Salutāt vos d̄ italia fratres
gratia cū omnibus vobis Amen.

Supra monuit apls quō se debēt hēre ad platos mor-
tuos: vt. s. i. fide ipsoꝝ pmaneat: hic monet eos qualr se
debeāt hēre ad viuentes: ꝛ pmo quō ad alios. Scdo quō
ad seipz paulū ibi. (Orate p nob ꝛc.) Dic g. Obedite p-
positis vris. Ubi p̄siderādū ē q duo debemus platis. s.
obediētia vt ipoz mādata impleam. Uñ dīc. Obedite ꝛc.
pmi Re. 15. Melior ē obediētia q̄s victime. Itē reuerē-
tia vt eos honoremꝫ tāq̄ patrē ꝛ ipsoꝝ disciplinā tolere-
mus. Et iō dīc. Subiacete eis. i. pe. z. Subiecti estote
oī hūane creature. Ro. 13. Qui p̄tati resistit dī ordinatio-
ni resistit. Rōnē subiectōis subdit dīcēs. Ipsi. n. pui-
gilāt ꝛc. Quare. n. debeamꝫ obedir ꝛ subyci platis. Doc
est iō: qz icūbit eis labor ꝛ piculū iminet. Uñ q̄tū ad la-
boꝝ sollicitudinīs q eis incūbit d̄ regimie subditoꝝ dīc
q̄ ipi p̄nigilāt. i. p̄fecte vigilāt. Ro. 12. Qui p̄st i sollici-
tudie. Vigilare. n. sup gregē cōmissū incūbit platis. Uñ
Luc. 2. dīc. Pastores p̄ q̄s d̄signātur plati: erāt vigilātes
ꝛ custodiētes vigilias noctis sup gregē suū: qz dū dormi-
unt hoīes inimicꝫ hō supseminat zizania i medio tritici
vt dīc Mat. 13. Quātū at ad piculū qd̄ imiet dīc. Qua-
si p̄ aiabꝫ vris reddituri rōnē. Doc ē. n. maximū piculū
hoīez de factis alteri rōnē reddere: q p suis non sufficit
3. Re. 20. Custodi virū istū: q si lapsus fuerit erit aīa tua
p̄ aīa illi. Reddēt. n. plati i die iudicij rōnē de sibi com-
missis: qñ fiet eis illa qd̄. Jere. 13. Ubi ē gregꝫ datꝫ ē tibi
pecus iclitū tuū: Quid dices cū visitauerit te: Tu. n. do-
cuisti eos aduersuz te. s. loquēdo bona ꝛ faciēdo mala: ꝛ
erudisti i caput tuū p mala tua exēpla. Gregꝫ. Scire de-
bēt plati q tot mortibꝫ digni sūt: quot exēpla p̄ditōis ad
subditos trāsmittūt. Prouer. 6. Sili si spōpoderis p ami-
co tuo defixisti apud extraneū manū tuā illaqueatꝫ es
v̄bis oris tui ꝛ captꝫ p̄p̄rys s̄monibꝫ. Fac ḡ qd̄ dico fili-
mi ꝛ temetipm libera: qz icidisti in manū p̄ximi tui. Di-
scurre festina suscita amicū tuū ꝛc. Prelatus. n. manu. i.
exēplo boni opis ꝛ ore. i. p̄dicatione obligat se xpo p sub-
ditis. Dicit autē xps extraneus: qz vt dicit Bernardus

Amicus est in spōsione: sed extraneꝫ in exigēda ratioe.
Sed nō videt q̄ aliqs teneat reddere rōnē nisi p se tñ
ꝛ. Lor. 5. Dēs nos manifestari oꝝ aī tribunal xpi vt re-
cipiat vnusquisq̄ p̄p̄a corporis put gessit. R̄ndeo dicē
dū ē q̄ quilibet p̄ncipalr reddet rōnē de factis suis. Sꝫ
inquātū actꝫ sui qd̄amō p̄tinēt ad aliū in tñ reddet rō-
nē de illo. Facta at̄ plati p̄tinēt ad subditos s̄m illud.
Ezech. 3. Sili hoīs speculatoꝝ dedi te domui israel: ꝛ au-
dies de ore meo v̄bū ꝛ annūciabis eis ex me. Ubi seq̄t
q̄ si plati q̄ noie speculatoꝝ itelligit nō annūciauerit
impio: ipse qd̄ impiꝫ i inigrate sua moiet: sꝫ sanguis d̄
manu speculatoꝝ ingret. Si igit p̄nigilāt q̄s rōnē d̄
ri rōnē p nobis. ꝛ nos debemꝫ qd̄ i nobis ē facere.
dīcē ꝛ nō rebellare: vt ipsi cū gaudio hoc faciant nō ge-
mentes. i. sustineāt piculū ꝛ laborē p nobis cū gaudio: ꝛ
nō cū gemitu: qz bonꝫ plati multū gaudet: qñ videt sub-
ditos bñ opantes: qz tūc labor suꝫ nō ē inanis. 3. Jo. Ma-
ioꝝ hōꝝ grāz nō habeo q̄s vt audia filios meos i vitate
ambulare. Phil. 4. Itaq̄ fratres mei charissimi ꝛ desu-
deratissimi gaudiū meū ꝛ corona mea sic state i dño cha-
rissimi. Ipsi autē gemūt i rebellionē vestra. Gal. 4. Si-
lioli mei quos itez parturio donec formeꝫ xps i vobis.
Jere. 9. Quis dabit capiti meo aquā ꝛ oculis meis fontē
lachrymarꝫ: ꝛ plorabo die ac nocte interfectos filie po-
puli mei. Gemūt et̄ cōpatiēdo qñ p̄ rebellionē nostraz
nō cōsegmur fructū laborꝫ ipsoꝝ q̄ ē fructꝫ eterne herē-
ditatis. Esa. 33. Ecce vidētes clamabūt foris: angeli pa-
cis amare flebūt. Subdit autē rōnē q̄re debemꝫ obe-
dire eis: qz nō expedit nobis q̄. s. ipsi gemāt p nobis ex
rebellionē nostra. Deus. n. vindicabit p ipsis. ps. Irrita
nerūt moysen in castris aaron sanctū dñi. Aperta ē ter-
ra ꝛ deglutit datan: ꝛ operuit sup aggregationē abiron.
Esa. 63. Ipsi autē ad iracundiā puocauerūt eū ꝛ afflixerunt
spiritū sanctū ei. Sequit. Et quersus est eis in
inimicū: ꝛ ipse debellauit eos. Nota autē q̄ dicit. Nō ex-
pedit vobis. Nō. n. dicit. Nō expedit illis. Gemere. n. p
cōmissis subditoꝝ bene expedit platis. Sic gemebat
Samuel sup reprobationē saulis. pmi Reg. 15. ꝛ. 16.

Deinde cū dīc. (Orate p nobis ꝛc.) Monet apls q̄li-
ter se debeant hēre ad ipm. Peti. n. q̄ ipsi ozent pro eo.
Simile hētur. Ro. 15. Obsecro vos fratres p dñs nostrū
iesuz xps: ꝛ p charitatē spiritus sancti vt adiuuetis me in
orationibus vestris: qz sic dīc̄ ibi glo. Impossibile ē idest
valde difficile p̄ces multoꝝ nō exaudiri. Mar. 18. Si
duo ex vobis p̄senserint sup terrā de omni re quācūq̄
petierint fiet eis a p̄re meo. In hoc ḡ q̄ apls q̄ certus
erat q̄ deo erat acceptꝫ peti ozari p se: p̄cutit supbiā ali-
quoz q̄ dedignantur ab alijs p̄ces petere: vt dicit glo.
Rōnē sue petitiōis assignat dīcēs. Cōfidimus. n. ꝛc.
qd̄ potest duobꝫ modis intelligi. Uno mō respectu ipso-
ꝝ quoz peti ozatiōes: qz cū apls iudeis nō p̄dicaret
sꝫ tñ gētibꝫ nō videbat eis acceptꝫ. Et iō poterāt se ex-
cusare ne exaudirent petitiōē eius: ꝛ iō dicit q̄ si se excu-
sando ꝛ ipse nō h̄z sc̄iaz qñ bonū ipsoꝝ velit. Uñ dicit.
Cōfidimus. n. q̄ nos hēmus bonā sc̄iaz q̄ volumꝫ vos
bene cōuersari in oibꝫ. Per qd̄ dat intelligere q̄ et̄ intē-
dit eis p̄desse cū poterit. Quia vō bonū sc̄iētie est a so-
lo deo: ideo illud attribuit fiducie quā gerit de ipso. Uñ
pōt referri ad ipm apostolū: qz cū nō p̄dicaret iudeis nō
videbat dignꝫ q̄ ofones p ipso fierēt: qz dñs non exau-
diret eas: qz hostis fidei ipsoꝝ videbat: sic dīc̄ Jere. 7.
Tu ḡ noli ozare p p̄plo hoc neq̄ assumas p eis laudē ꝛ
orationē ꝛ non obsistas mihi: qz non exaudia te. Doc ḡ
remouet apls dicens. Orate p nobis: qz non habemꝫ
sc̄iētiā alicuius peccati nec alicuiꝫ malefacti: sed com-

